

Nr 711

Av herr Hedlund m. fl., angående ersättning av allmänna medel för skada vid brott av rymling.

(Lika lydande med motion nr 586 i Första kammaren)

Rymningar från fångvårdsanstalterna förekommer som bekant i betydande utsträckning. Till stor del torde detta höra samman med de för ett antal år sedan genomförda ändringarna i bestämmelserna om straffverkställighet m. m. Det var ändringar som bl. a. syftade till att skapa underlag för den intagnes återinpassande i samhället.

Även om fångvårdsmyndigheternas strävan självfallet är att i möjligaste mån begränsa rymningarnas antal så torde man ändå få räkna med att dessa tyvärr även i fortsättningen kommer att ske i betydande omfattning.

Under sina rymmarfärder företar dessa rymmare ofta brott och skadegörelser. Många av rymmarna syns sätta allt på ett kort och skyr då inga medel för att få tillgång till pengar, mat, kläder, bilar etc. Med all sannolikhet utgör de därför en aldeles speciell fara för omgivningen. När det gäller brottslingar som uppspårats och omhändertagits syns det finnas fog för den åsikten att det bör ankomma på samhället att se till att dessa förhindras att orsaka skador för medmänniskorna och att staten i den mån den icke för-
mår hindra detta i stället bör ersätta den som förorsakats skadorna. Saken syns böra utredas.

Vi hemställer därför,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära en förutsättningslös utredning av frågan om och i vilken utsträckning det allmänna bör ersätta skador som förorsakats genom brottslig handling av personer som rymt från fängelse eller annan anstalt.

Stockholm den 26 januari 1964

Gunnar Hedlund

Lars Eliasson

Nils G. Hansson

i Sundborn

i Skegrie

S. G. W. Wahlund

Sven Vigelsbo

Per Svensson

i Stenkyrka

Gustaf Svensson

Harald Larsson

Gunnar Larsson

i Vä

i Hedenäset

i Luttra